

ผนวก ก

ประเภทและรูปแบบขององค์กร ธุรกิจและข้อพิจารณาในการเลือกองค์กรธุรกิจ

ปัญหาของนักธุรกิจในการที่จะตัดสินใจ เข้า เริ่มต้นดำเนินการใดกิจการหนึ่งนั้นปัญหา การเลือกรูปแบบขององค์กรธุรกิจ เพื่อประกอบการก็เป็นปัญหาสำคัญอย่างยิ่ง เพราะการที่จะ จะตัดสินใจหาธุรกิจประเภทใดประเภทหนึ่ง นักธุรกิจจะต้องมีการวางแผนศึกษา ถึงความเป็น ไปได้ของโครงการตลอดจนการการจัดตั้งองค์กรที่จะเข้ามาดำเนินการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในปัจจุบันนี้ ความก้าวหน้าทางการบริหารและการค้า จึงทำให้รูปแบบขององค์กรธุรกิจมากขึ้น การดำเนินการธุรกิจบางอย่างอาจจะมีการเลือกองค์กรธุรกิจ ที่จะประกอบการมากกว่าหนึ่ง องค์กรธุรกิจก็ได้ ทั้งนี้อาจจะเพื่อประโยชน์ในการบริหารและทางด้านการค้าต่าง ๆ บทความนี้จะ มุ่งกล่าวถึงวิธีการจัดตั้งของรูปแบบองค์กรธุรกิจตามกฎหมาย แต่จะมุ่งที่จะให้นักธุรกิจสามารถ ศึกษา เข้าใจถึงผลดีผลเสียและข้อ เสนอพิจารณาประกอบการตัดสินใจว่า ควรจะเลือกรูปแบบ อย่างเป็นทางการ

ประเภทและรูปแบบขององค์กรธุรกิจ

ปัจจุบันอาจจะพอแยกประเภทและรูปแบบขององค์กรธุรกิจ ในการที่จะประกอบกิจการ นั้นแบ่งออก เป็นได้หลายประเภทด้วยกันคือ

1. การประกอบการโดยเจ้าของคนเดียว (Sole Proprietorship)

เป็นการประกอบการ ซึ่งอาจจะถือว่าเป็นประเภทที่มีมาช้านานและเป็นกิจการซึ่ง เริ่มต้นเหมาะสำหรับนักธุรกิจที่จะ เพิ่ง เริ่มต้นการเลือกประกอบธุรกิจ โดยเจ้าของคนเดียวนั้นมี ผลดีผลเสียที่จะพิจารณาประกอบ คือ

ผลดี

1. การจัดตั้งง่าย เพราะไม่ต้องการจดทะเบียนจัดตั้งตามกฎหมาย เช่น บริษัท เพราะสามารถจะดำเนินการได้โดยง่าย แต่ผู้ประกอบการอาจต้องขออนุญาตจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหากมีกฎหมายบังคับไว้ อาทิ เช่น ถ้าหากจะต้องเป็นการประกอบกิจการค้าจำวน ก็อาจจะต้องมีใบอนุญาตสำหรับมีจำวนไว้ในครอบครอง หรือชายาก็ต้องมีใบอนุญาตชายาและมีเอกสาร

2. ผู้ประกอบการสามารถนำเอาผลกำไรทั้งหมดแบ่ง เป็นของคนแต่เพียงผู้เดียว ไม่ ต้องแบ่งให้กับผู้อื่น

3. สามารถประกอบการได้อย่างอิสระและตัดสินใจต่าง ๆ ได้รวดเร็วอีกทั้งสามารถ และ เล็กกิจการได้โดยง่าย โดยไม่ต้องทำการชำระบัญชีหรือปฏิบัติตามขั้นตอนของกฎหมาย เช่น ต้องมีการประชุมลงมติพิเศษ

4. ไม่มีความยุ่งยากลำบากซับซ้อนในการที่จะต้องมีการทำบัญชีหรือบุคคล

5. สำหรับกิจการที่ไม่ต้องการให้เผยแพร่ข้อมูลมาให้แก่คนอื่น ก็อาจจะกระทำได้โดยง่าย เพราะสามารถเก็บรักษาความลับได้

ผลเสีย

1. การประกอบธุรกิจเจ้าของคนเดียวนั้น น่าอาจหาโครงการที่ใหญ่โตได้ เพราะอาจจะไม่ได้รับความเชื่อถือจากลูกค้าหรือผู้ติดต่ออีก ทั้งน่าจะระดมทุนได้ ในกรณีที่กิจการขยายตัวเพิ่มขึ้น

2. ผู้ประกอบการอาจจะต้องรับผิดชอบหนี้สินโดยไม่มีจำกัดจำนวน ซึ่งอาจหมายถึงทรัพย์สินส่วนตัวของตัวเองและครอบครัวอีกด้วย

3. การดำเนินธุรกิจโดยเจ้าของคนเดียวนั้น อาจจะผิดพลาดง่ายและไม่ยั่งยืน

4. อาจจะต้องเสียภาษีเงินได้ในอัตราที่สูงกว่าเงินได้นิติบุคคลหากมีรายได้มาก

2. การประกอบแบบห้างหุ้นส่วน (Partnership) ซึ่งแบ่ง เป็น

(1) หุ้นส่วนสามัญ

(2) ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล และ

(3) ห้างหุ้นส่วนจำกัด

โดยทั่วไปจะเห็นความแตกต่างได้ว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัดนั้นอาจจะมีหุ้นส่วนบางประเภท จำกัดความรับผิด เฉพาะหุ้นที่ลงและบางประเภทมีความรับผิดไม่จำกัด ส่วนห้างหุ้นส่วนสามัญไม่จำกัดความรับผิดนิติบุคคลหรือห้างหุ้นส่วนสามัญธรรมดา ผู้เป็นหุ้นส่วนทุกคนจะมีความรับผิดไม่จำกัด คือ อาจจะต้องมีความรับผิดต่อบุคคลภายนอกรวมถึงทรัพย์สินส่วนตัวด้วย วิธีการจัดตั้งห้างหุ้นส่วน มีบทบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งหากจะเป็นการจัดตั้งห้างหุ้นส่วนสามัญธรรมดา ก็ไม่ต้องการจดทะเบียน คงหาสัญญาระหว่างกันที่จะแบ่งผลกำไร แต่หากเป็นห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคลหรือห้างหุ้นส่วนจำกัดแล้ว ก็จะต้องจดทะเบียนตามกฎหมาย ซึ่งจะทำให้ห้างหุ้นส่วนนั้นมีฐานะ เป็นนิติบุคคลต่างหากจากบุคคลธรรมดา

ผลดี

1. หากเปรียบเทียบกับผู้ประกอบการรายคนเดียวแล้ว การที่มีฐานะ เป็นนิติบุคคลนั้น ก็อาจจะมิประหยชน์ในการที่จะระดมทุนและขยายงานได้มากขึ้น

2. การเป็นห้างหุ้นส่วนสามัญนั้นสามารถระดมหุ้นส่วนอื่นที่มีความรู้ความชำนาญ หรือ มีทุน เข้ามาร่วมลงทุนในกิจการได้

3. สามารถเลิกกิจการได้ง่ายกว่าบริษัท เพราะบริษัทจะต้องมีการประชุมเพื่อผู้ถือหุ้น แต่สำหรับห้างหุ้นส่วนนั้นถ้าหากห้างหุ้นส่วนตกลงที่จะเลิกห้างหุ้นส่วนก็ย่อมเลิกจากกัน

4. ข้อจำกัดทางกฎหมายมีน้อย คือสามารถจะเพิ่มทุน ลดทุน หรือว่าเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมการประกอบกิจการทำอะไรก็ได้มากขึ้น

ผลเสีย

1. อาจจะมีข้อจำกัดในการระดมทุนหรือการเลิกกิจการหากหุ้นส่วนบางคน อาจจะชอกก่อนทุนหรือไม่มีเงิน

2. ในกรณีที่เกิดความขัดแย้งระหว่างผู้ถือหุ้นกัน อาจทำให้องค์การธุรกิจนั้นต้องยกเลิกการประกอบการ

3. หุ้นส่วนประเภทจำกัดความรับผิดชอบนั้นมีความรับผิดชอบ อาจจะต้องเอาทรัพย์สินส่วนตัวเข้าไปพัวพันด้วย

4. ผู้เป็นหุ้นส่วนนั้นอาจจะประกอบกิจการการแข่งขันกับห้างของตนเองได้ ไม่ว่าจะทำเพื่อประโยชน์ของใคร หากเป็นห้างหุ้นส่วนสามัญธรรมดาหุ้นส่วนผู้ขายแข่งก็ต้องรับผิดชอบเรียกค่าเสียหาย หรือจะเรียกเอาผลกำไรก็ยังได้

3. การประกอบธุรกิจแบบบริษัทจำกัด (Limited company)

ซึ่งการจัดตั้งบริษัทจำกัดนั้น ก็จะต้องจัดตั้งขึ้นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และ ผู้ประกอบการอาจมอบให้นายความเป็นผู้จัดการ عيينจัดตั้งหรืออาจจะจดทะเบียนจัดตั้ง โดยตนเองก็ได้ เพราะทางกรมทะเบียนการค้ามีหนังสือคู่มือและหน่วยงานที่จะแนะนำในการจดทะเบียนอยู่แล้ว

ผลดี

1. เนื่องจากบริษัทสามารถเป็นนิติบุคคลที่แยกออกจากบุคคลธรรมดา สามารถมีสิทธิและถือกรรมสิทธิ์ต่าง ๆ ในทรัพย์สินหรือเครื่องจักรของตัวเอง การบริหารงานสามารถกระทำได้คล่องตัว

2. ความรับผิดชอบของผู้ถือหุ้นก็คงจำกัดเฉพาะหุ้นที่ได้ลงไปหรือหุ้นที่ค้างชำระ ซึ่งกรณีนี้คงจะเป็นข้อที่พึงจำไว้ว่า หากนักธุรกิจใดที่จะต้องจัดตั้งบริษัทนั้นควรที่จะชำระค่าหุ้นให้เต็มจำนวนเสียเลย ถ้าสามารถทำได้ เพราะอาจจะมิปัญหาที่อาจจะถูกเจ้าหน้าที่ของบริษัทมาเรียกให้ชำระหนี้สำหรับค่าหุ้นที่ค้างชำระได้

3. บริษัทนั้นน่าจะจะเลิกไปเนื่องจากการที่ผู้ถือหุ้นตายหรือล้มละลาย หรือถูกสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถทางนอกระบบเดียวกับห้างหุ้นส่วนหรือกิจการคนเดียว เพราะการจะเลิกก็ต้องเป็นไปตามกฎหมาย

4. สามารถมีการโอนเปลี่ยนแปลงหุ้นได้ตลอดเวลา ไม่มีข้อจำกัด วันแต่จะมีข้อบังคับเขียนไว้เป็นอย่างอื่น

5. สามารถระดมทุนได้ไม่ว่าจะเป็นทุนน้อยทุนมาก แล้วแต่ความจำเป็นในขณะนั้น และสามารถเพิ่มทุนได้ด้วย

6. บริษัทจะมีบุคคลให้ความเชื่อถือในกิจการและอาจมีสมรรถภาพในการชำระหนี้สินดีกว่ากิจการคนเดียวหรือห้างหุ้นส่วน เพราะสามารถที่จะระดมเงินได้มากขึ้น

7. การบริหารงานย่อมสะดวกและในบางครั้งก็อาจจะจำเป็นที่จะต้องมีการเพิ่มขึ้นมากกว่าหนึ่งบริษัทอีกก็ได้ ถ้าหากกิจการของบริษัทมีหลายประเภทและแตกต่างกันขึ้นอยู่กับการวางแผนงาน

9. ปัญหาเรื่องภาษีเนื่องจากบริษัทจำกัดต้องเสียภาษีแบบนิติบุคคล ที่จะเรียกเก็บภาษีอากรสุทธิซึ่งอาจจะ เป็นประโยชน์ในแง่ของการวางแผนภาษี

ผลเสีย

1. มีกฎหมายกำหนดวิธีการยุ่งยาก เช่น ต้องให้มีการประชุมประจำปี การอนุมัติบุคคลและปัญหาอื่น ๆ เกี่ยวกับการควบคุมโดยรัฐที่มีมากกว่ากิจการคนเดียว เพราะมีหลักฐานทางทะเบียน

2. เมื่อจัดตั้งแล้วการที่จะเลิกบริษัทนั้นมีความยุ่งยากมากกว่าการจัดตั้งเอง ต้องมีการชำระหนี้

3. ถ้าเป็นองค์กรขนาดใหญ่จะขาดความลึกลับของผู้บริหารกับพนักงานก็ได้

4. ย่อมมีค่าใช้จ่ายมาก

ปัจจุบันนี้จะเห็นว่ามี การจัดตั้งบริษัทขึ้นมาเป็นจำนวนมากในลักษณะที่เรียกว่า Holding Company เพื่อเป็นการที่เข้าถือหุ้นในบริษัทอื่น ๆ พร้อมทั้งจะเข้าควบคุมการดำเนินงานกิจการได้ โดยอาจจะมีข้อพิจารณาทางภาษีสำหรับเจ้าของกิจการเป็นหลัก

4. การประกอบแบบบริษัทมหาชนจำกัด (Public Company)

ส่วนใหญ่แล้วก็มีผลดีผลเสียลักษณะคล้าย ๆ กับบริษัทจำกัด แต่ว่ามีข้อกำหนดทางกฎหมายมากกว่า เช่น กำหนดไว้ให้เป็นพิเศษว่าจะต้องมีผู้ถือหุ้นไม่ต่ำกว่า 100 คน การประกอบธุรกิจมหาชนนั้นอาจจะได้เปรียบในเรื่องการเพิ่มทุนนั้นสามารถขายหุ้นให้กับบุคคลภายนอก และสามารถออกหนังสือเชิญชวนได้ ซึ่งต่างกับการกับบริษัทจำกัดที่ต้องเสนอขาย ให้แก่ผู้ถือหุ้นเดิมตามส่วนผลประโยชน์อีกประการหนึ่งของบริษัทมหาชนนั้นก็คือ การที่ได้เสียภาษีถูกกว่าบริษัทจำกัดธรรมดา แต่อย่างไรก็ตามบริษัทมหาชนนั้นมักจะไม่ค่อยได้รับความนิยม เนื่องจากว่ามีขั้นตอนและกฎหมายควบคุมค่อนข้างจะมากและ เจ้าของซึ่งกิจการลงทุนนั้น อาจจะสามารถมีอำนาจสิทธิขาดใช้การควบคุมกิจการได้ การประกอบกิจการแบบบริษัทมหาชนนั้น อาจควรจะเป็นทางเลือกที่จะเป็นโครงการที่ใหม่และต้องใช้เงินทุนเป็นจำนวนมากจากมหาชน

5. การประกอบแบบกิจการร่วมค้า (Joint Venture)

ความจริงเรื่องกิจการร่วมค้านั้น เป็นกฎหมายนิติปฏิบัติไว้โดยเฉพาะแต่จะมีลักษณะของการจัดตั้งแบบห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทจำกัดก็ได้ ยกเว้นแต่ในประมวลรัษฎากรว่าด้วยคำนิยามคำว่า กิจการร่วมค้า เพื่อประโยชน์ทางภาษีว่า คือ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนสามัญ หรือบุคคลธรรมดาที่ร่วมกันทำการค้านั้น เพื่อมุ่งค้าหากำไร และกิจการร่วมค้าอย่างน้อยจะต้องมีบุคคลที่ร่วมกันนั้นเป็นนิติบุคคล กิจการร่วมค้านั้นจะมีประโยชน์สำหรับกิจการ ที่จะต้องทำเป็นเฉพาะ เรื่อง เฉพาะราว และเป็นครั้งคราวในกรณีโดยที่บริษัทหนึ่งต้องการที่จะเอากิจการของบริษัทที่มีอยู่ทั่วมาทำกิจการร่วมกันอยู่ หรืออาจจะเป็นการที่มุ่งทำกิจการใดกิจการหนึ่งโดยเฉพาะ ในปัจจุบันนี้ คือ กิจการร่วมค้าตามประมวลรัษฎากรมีผลกันในทางภาษีอยู่เหมือนกัน เพราะเงินกำไรที่แบ่งปันหลังจากกิจการร่วมค้าที่เสียภาษีไปแล้วนั้นจะไม่ต้อง เสียภาษีซ้ำซ้อนอีก

6. การประกอบแบบบริษัทข้ามชาติ (Transnational Corporation)

ซึ่งนักธุรกิจสมัยใหม่ นั้นอาจจะมองว่าเป็นจะต้องวางแผนในขณะนี้ แต่ในอนาคตถ้าหากประเทศไทยได้มีเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจก็หวังว่า ประเทศไทยอาจจะเป็น บริษัทข้ามชาติในต่างประเทศเช่นเดียวกับประเทศในเอเชีย เช่น ญี่ปุ่นหรือเกาหลี ก็ได้การดำเนินการของข้ามชาติ คือ การที่บริษัทต่างประเทศเข้ามาทำกิจการในประเทศไทยหรือมีผู้ถือหุ้นของบริษัทในประเทศไทยได้มีกิจการในต่างประเทศ ซึ่งหากจะมีการดำเนินการ ก็ต้องพิจารณาทุกกฎหมายภายในประเทศนั้นเองและกฎหมายต่างประเทศที่จะต้องเกี่ยวข้องกับด้วย สำหรับประเทศไทยมีกฎหมายที่ควรพิจารณา คือ ประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 281 หรือที่เรียกว่ากฎหมายประกอบธุรกิจคนต่างด้าว ซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์ว่า กิจการใดที่คนต่างด้าวจะหาไม่ได้หรือหาได้แต่ต้องขออนุญาต

ข้อพิจารณาในการเลือกองค์กรธุรกิจ

การพิจารณาเลือกจะต้องพิจารณาข้อดีข้อเสียหลายประการที่กล่าวข้างต้น แต่อย่างไรก็ตามพอสรุปข้อพิจารณาได้ไว้ 10 ประการดังนี้

1. วิธีการจัดตั้งและผลของการจัดตั้งองค์กรธุรกิจ

ในข้อนี้คงจะต้องดูว่า การจัดตั้งนั้นมีวิธีการจัดตั้งอย่างไร ยุ่งยากลำบากเพียงใดและมีผลจะให้องค์กรธุรกิจที่จะตั้งขึ้นนั้นแยกออก เจ้าของกิจการหรืออันทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าผู้ประกอบการต้องการเป้าหมายอย่างไร เช่น ถ้าหากจะต้องทำกิจการที่เล็ก ๆ ง่าย ๆ ก็อาจจะจัดตั้งแบบประกอบกิจการคนเดียวเพราะว่าวิธีการง่าย ถ้าหากจะต้องคิดถึงการลงทุนที่ระยะยาว และต้องการทุนมาก รวมทั้งก็ต้องการจำกัดความรับผิดชอบการเลือกบริษัทที่อาจจะดี แต่ก็ควรจะพิจารณาองค์ประกอบอื่น ๆ ประกอบด้วย

2. ทุนในการประกอบการ

ในส่วนนี้คงต้องดูว่ากิจการของคนนั้นต้องใช้ทุนมากน้อยเพียงใดและจะระดมทุนได้ทางใดบ้าง ในกรณีที่ต้องใช้ทุนมากอาจจะต้อง เป็นบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนแล้วแต่กรณี

3. ความรู้ความสามารถและประสบการณ์ของผู้ลงทุน

สิ่งเหล่านี้ควรจะคำนามพิจารณา เพราะหากว่าบางคนมีแต่เงินแต่ไม่มีสปรารถ หรือบางคนมีแต่ประสบการณ์แต่ไม่มีเงิน จึงจะต้องหาว่ารูปแบบธุรกิจประเภทใดจะเหมาะสม เช่น บริษัทจำกัด หรือห้างหุ้นส่วน กรณีนี้คงไม่สามารถเลือกดำเนินกิจการแบบผู้ประกอบคนเดียวได้

4. การบริหารและการควบคุมกิจการ

สิ่งที่จะต้องพิจารณาคือว่า ถ้าหากเลือกองค์กรธุรกิจแล้วการบริหารนั้นจะกระทำโดยใครบ้างหรือว่ามีกฎหมายควบคุมชั้นตอนอย่างไร จา เป็นหรืออันที่จะต้องมีการจัดตั้งหลายองค์กรธุรกิจ เพื่อประโยชน์ทางด้านการบริหารและภาษี

5. สภาพของธุรกิจโดยทั่วไป

องค์ประกอบข้อนี้ผู้บริหารควรจะพิจารณาว่า กิจการที่จะลงทุนนั้นจา เป็นจะต้องเลือกองค์กรแบบใดและมีช่วงระยะเวลาานเท่าใด ที่จะสร้างความเชื่อถือให้กับสภาวะแวดล้อมธุรกิจงานขณะนั้น และจะสามารถขยายกิจการต่อไปได้หรือไม่

6. ความรับผิดชอบที่เงินต้นเกิดจากการประกอบการ

ซึ่งในเรื่องนี้นับว่าเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่งสำหรับผู้ลงทุน เพราะการลงทุน โดยเอาตัวและทรัพย์สินส่วนตัวเข้าไปลงทุนหุ้นทั้งหมดนั้นค่อนข้างจะเป็นการเสี่ยงมาก ถ้าหากพิจารณาถึงเรื่องความรับผิดชอบนี้ เข้าใจว่าการเลือกบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจะเป็นทางเลือกที่ดีที่สุด ถ้าหากพิจารณาและ เป็นที่นิยมกันอยู่ในขณะนี้เห็นที่จะ เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล หรือห้างหุ้นส่วนจำกัดอย่างที่เป็นที่นิยมมีมาเนอดัด

7. ความได้เปรียบทางเชิงภาษี

ปัจจุบันนี้ เรื่องภาษีนี้คง เป็นเรื่องหนึ่งที่สำคัญอันจะคำนามพิจารณา เพราะเหตุว่า ถ้าหากมีเงินได้มาก เสียภาษีมาก ผู้ประกอบการต้องวางแผนแล้วศึกษาว่า องค์กรธุรกิจที่จะจัดตั้งขึ้นนั้นองค์กรธุรกิจแบบใดจะได้เปรียบเชิงภาษีมากกว่า บริษัทจำกัดและห้างหุ้นส่วนจำกัดและห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียนนั้นอาจจะมีข้อได้เปรียบในแง่ที่ว่า เสียภาษีจากกำไรสุทธิ ดังนั้นจึงจะต้องศึกษาว่า การที่จะคำนวณหากว่าไรสุทธิได้นั้นมีค่าใช้จ่ายอะไรที่จะต้องห้ามตามกฎหมายบ้าง อะไรที่ห้ามต้องห้ามอันเป็นการวางแผนภาษีนั่นเอง กรณีดังกล่าวจะต้องมีการศึกษาตัวเลข เปรียบเทียบรวมทั้งงานบางครั้งกรณีภาษีการค้าอาจจะมีการกำหนดค่าใช้จ่ายขององค์กรผลิตหน่วยหนึ่งและองค์กรขายอีกหน่วยก็ได้

8. ระยะเวลาและความต่อเนื่องในการประกอบกิจการ

สิ่งนี้นักธุรกิจควรจะต้องดูว่า มีความปรารถนาที่จะทำธุรกิจแบบครั้งเดียวหรือทำต่อไปเรื่อย ๆ ปัญหาเป็นที่ธุรกิจกิจการคนเดียวทางหุ้นส่วนสามัญนั้น ถ้าหากหุ้นส่วนคนเดียวคนหนึ่งตายหรือเจ้าของกิจการตาย กิจการก็ต้องล้มเลิกไป

9. การแบ่งกำไรจากการประกอบการ

ข้อนี้คงเป็นปัญหาเรื่องที่จะต้องพิจารณาว่า ถ้าหากแบ่งปันผลกำไรนั้น จะแบ่งออกเป็นกำไรได้อย่างไร อย่างเช่น บริษัทจำกัดที่มีข้อจำกัดที่จะต้องเอาเงินกำไรตั้งเป็นทุนสำรองอย่างน้อย 1 ใน 20 ของผลกำไร และข้อนี้ควรจะต้องนำมาพิจารณาว่า ผู้รับผลกำไรจากการประกอบการนั้น ควรจะเป็นนิติบุคคลหรือเป็นบุคคลธรรมดาด้วยเหตุนี้ แนวความคิดของการจัดตั้งบริษัทประเภท Holding Company จึงได้เกิดขึ้น

10. การเปลี่ยนรูปแบบของธุรกิจ

ผู้บริหารควรจะต้องวางแผนในอนาคตว่า ถ้าหากประกอบธุรกิจแล้วมีปัญหาก็จะเปลี่ยนแปลงรูปได้หรือไม่ อย่างเช่น จากห้างจะเปลี่ยนเป็นบริษัทที่ยอมทานไม่ได้ เพราะว่าจะต้องมีจดทะเบียนเปลี่ยนแปลง เพราะเป็นคนละประเภทจะต้องมีการยกเลิกเสียก่อน แต่จะมีการผิดเดียวก็คือ กรณีเปลี่ยนแปลงจากบริษัทเอกชนเป็นบริษัทมหาชนตามกฎหมายยอมทำได้

ข้อพิจารณา

การที่จะเลือกรูปแบบการประกอบธุรกิจนั้นเป็นเรื่องที่ต้องนำมาพิจารณาประกอบกับความเป็นไปได้ของโครงการความเป็นได้ทางด้านการเงิน ทางด้านการตลาด และทางด้านการบริหาร